Пише: Драгољуб Збиљић
четвртак, 20 децембар 2012 23:17

Код нас у Србији већ неколико година говори се о појединим културним манифестацијама којима се дају имена „Ноћ књиге“, Ноћ музеја“, „Ноћ позоришта“,“Ноћ биоскопа“ итд.

Све су то изузетно лоши називи и имају лоше значење у српском језику.

Ако се добро сећам, то се почело преузимати с „културног“ и „напредног Запада“ без упуштања у то да ли је то добро преведено и да ли је усаглашено са значењима у српском језику. То је по оној логици: „Све што је са Запада добро је за Србију“.

Размислимо какво је значење синтагми/назива манифестација у култури: „Ноћ књиге“, „Ноћ музеја“, „Ноћ позоришта“... Шта то може да значи?

Може свашта да значи, а ништа лепо и добро. Кад се у српском језику каже „ноћ нечега“, то је негативно. Зашто. Историја и живот нас томе уче. Људи се одавно боје ноћи и мрака. Не без разлога. У прошлости, а богами и данас, много чешће се сва зла чине ноћу него дању, јер је у тами, на неосветљеним местима теже открити починиоца зла. Зато се и убиства, далеко било, и силовања, далеко било, дешавају ноћу да би се избегле осуде и казне. Зато кад се каже „Ноћ књиге“ исто је као када бисмо казали „Смрт књиге“.

Пише: Драгољуб Збиљић
четвртак, 20 децембар 2012 23:17

[redacted]